

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Τύπος και Πληροφόρηση

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 68/05/EL

12 Ιουλίου 2005

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-304/02

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

**ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ
ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΣΕ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ ΠΡΟΣΤΙΜΟ
ΛΟΓΩ ΣΟΒΑΡΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΥ**

Η Γαλλία υποχρεώνεται να καταβάλει κατ' αποκοπήν ποσό 20 000 000 ευρώ λόγω παραβάσεως των κοινοτικών της υποχρεώσεων σχετικά με την αλιεία και χρηματική ποινή 57 761 250 ευρώ για κάθε επιπλέον εξάμηνο αν κατά τη λήξη του δεν τις έχει εκπληρώσει

Το 1991, κατόπιν προσφυγής της Επιτροπής, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είχε κρίνει ότι, από το 1984 έως το 1987, η Γαλλία είχε παραβεί το κοινοτικό δίκαιο μη προβαίνοντας σε έλεγγους που να εγγυώνται την τήρηση των κοινοτικών μέτρων για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων¹. Κατόπιν επιθεωρήσεων σε ορισμένους γαλλικούς λιμένες κατά τα ένδεκα έτη που ακολούθησαν, η Επιτροπή θεώρησε ότι η Γαλλία εξακολουθούσε να μην τηρεί πλήρως τις υποχρεώσεις της, ανεχόμενη την πώληση ψαριών μικρότερων από την ελάχιστη διάσταση και διατηρώντας χαλαρή στάση ως προς τη δίωξη των παραβάσεων. Γι' αυτό ζήτησε από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Γαλλία είχε παραβεί την υποχρέωσή της να συμμορφωθεί με την απόφαση του 1991 και να της επιβάλει χρηματική ποινή ύψους 316 500 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης κατά την εκτέλεση αυτής της αποφάσεως.

Η συνέχιση της παραβάσεως της Γαλλίας

Το Δικαστήριο θεωρεί ότι ο κρίσιμος χρόνος για να εκτιμηθεί η παράβαση είναι ο Αύγουστος 2000, χρόνος λήξεως της προθεσμίας την οποία έτασσε η συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής και ότι, για να εξετάσει το αίτημα της Επιτροπής περί επιβολής χρηματικής ποινής, πρέπει ακόμη να ερευνηθεί αν η παράβαση συνεχιζόταν κατά τον χρόνο εξετάσεως των πραγματικών περιστατικών από το Δικαστήριο.

¹ Απόφαση της 11^{ης} Ιουνίου 1991, [C-64/88](#), Επιτροπή κατά Γαλλίας (Συλλογή σ. I-2727).

Η συνεχιζόμενη, κατά τη λήξη της ταχθείσας με τη συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής προθεσμίας, πρακτική της **διαθέσεως προς πώληση ψαριών μικρότερων από την ελαχίστη διάσταση** και η **έλλειψη αποτελεσματικής επεμβάσεως των αρμοδίων εθνικών αρχών** μπορούν να διακυβεύσουν σοβαρά τους κοινοτικούς σκοπούς της διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων. Η ομοιομορφία και η επανάληψη αυτών των καταστάσεων είναι συνέπεια **διαρθρωτικής ανεπάρκειας** των μέτρων που εφάρμοζαν οι γαλλικές αρχές, οι οποίες αμελούσαν **να προβαίνουν στους αποτελεσματικούς, ανάλογους προς τη βαρύτητα των παραβάσεων και αποτρεπτικούς ελέγχους, τους οποίους επιβάλλει η κοινοτική ρύθμιση**. Επομένως, τον Αύγουστο 2000, η Γαλλία δεν είχε λάβει όλα τα μέτρα τα οποία συνεπαγόταν η εκτέλεση της αποφάσεως του 1991. Αλλά και κατά τον χρόνο εξετάσεως των πραγματικών περιστατικών από το Δικαστήριο, τα διατιθέμενα στοιχεία προδίδουν ότι εξακολουθούσαν να υφίστανται σημαντικές ελλείψεις.

Η υποχρέωση οι παραβάσεις της κοινοτικής ρυθμίσεως να επισύρουν κυρώσεις αποτελεσματικές, ανάλογες προς τη σοβαρότητα της παραβάσεως και αποτρεπτικές είναι ουσιώδους σημασίας στον τομέα της αλιείας. Κατά τη λήξη της ταχθείσας προθεσμίας, οι εθνικές αρχές εξακολουθούσαν να μην επισημαίνουν παραβάσεις που όφειλαν να διαπιστώσουν και να μη συντάσσουν σχετικές εκθέσεις. Επομένως, παρέβησαν την υποχρέωση ασκήσεως διώξεως που τους επιβάλλει η κοινοτική ρύθμιση. Ομοίως, κατά τον χρόνο εξετάσεως των πραγματικών περιστατικών από το Δικαστήριο, δεν διώκονται όλες οι διαπιστούμενες παραβάσεις και, από όσες διώκονται, δεν επισύρουν όλες αποτρεπτικές κυρώσεις.

Η σωρευτική επιβολή χρηματικών κυρώσεων

Τόσο το κατ' αποκοπήν ποσό όσο και η χρηματική ποινή, που προβλέπονται από τη Συνθήκη, σκοπό έχουν να παρακινούν το παραβαίνον κράτος μέλος να εκτελέσει απόφαση διαπιστώσεως παραβάσεως και να εξασφαλίσει την αποτελεσματική εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου. Ενώ η επιβολή χρηματικής ποινής προσφέρεται για να παρακινήσει ένα κράτος μέλος να παύσει, το ταχύτερο δυνατόν, παράβαση που θα κινδύνευε να διαιωνισθεί, η επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού στηρίζεται περισσότερο στην αποτίμηση των συνεπειών της μη εκτελέσεως των υποχρεώσεων του κράτους μέλους επί των ιδιωτικών και δημοσίων συμφερόντων, ιδίως όταν η παράβαση έχει συνεχιστεί επί μακρό χρονικό διάστημα αφότου εκδόθηκε η απόφαση που τη διαπίστωνε αρχικά. Το Δικαστήριο επομένως κρίνει ότι **είναι δυνατόν να επιβληθούν ταυτόχρονα αμφότερες οι μορφές κυρώσεων, ιδίως όταν η παράβαση και έχει διαρκέσει επί μακρόν και κινδυνεύει να διαιωνισθεί**.

Η χρήση στη Συνθήκη ² του συνδέσμου «ή», που ενώνει τις χρηματικές κυρώσεις που ενδέχεται να επιβληθούν, πρέπει, εν όψει της αλληλουχίας εντός της οποίας χρησιμοποιείται και του επιδιωκόμενου από τη Συνθήκη σκοπού, να νοηθεί με τη σωρευτική έννοια. Το γεγονός ότι τέτοια σωρευτική επιβολή μέτρων δεν έχει γίνει σε προγενέστερες υποθέσεις δεν εμποδίζει να γίνει σε μεταγενέστερη υπόθεση, αν αυτό παρίσταται πρόσφορο υπό το πρίσμα της φύσεως, της σοβαρότητας και της διάρκειας της διαπιστωθείσας παραβάσεως.

Επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού μη προταθείσα από την Επιτροπή

Ως προς το επιχείρημα ότι η Επιτροπή δεν πρότεινε την επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι είναι αρμόδιο, κατά την άσκηση της δικαιοδοτικής του

² Άρθρο 228, παράγραφος 2, ΕΚ.

λειτουργίας, να εκτιμά κατά πόσον η υφιστάμενη εντός του καθού κράτους μέλους κατάσταση είναι ή όχι σύμφωνη με την αρχική του απόφαση, αν εξακολουθεί να υφίσταται σοβαρή παράβαση, αν είναι σκόπιμη η επιβολή χρηματικής κυρώσεως και ποια είναι η πλέον αρμόζουσα στις περιστάσεις κύρωση. Η εκτίμηση αυτή εκφεύγει της πολιτικής σφαίρας.

Οι κατάλληλες για την περίπτωση χρηματικές κυρώσεις

Με γνώμονα τη διάρκεια και τη σοβαρότητα της παραβάσεως, καθώς και την ικανότητα πληρωμής της Γαλλίας, το Δικαστήριο υποχρεώνει την τελευταία να καταβάλλει **χρηματική ποινή 57 761 250 ευρώ**, ανά εξάμηνο που αρχίζει να υπολογίζεται σήμερα, εφόσον κατά τη λήξη του η απόφαση του 1991 δεν έχει ακόμη πλήρως εκτελεσθεί. Το ποσό αυτό προκύπτει αν το προταθέν από την Επιτροπή ποσό της χρηματικής ποινής αναχθεί σε εξαμηνιαία βάση.

Επί πλέον, δεδομένου ότι η παράβαση συνεχίστηκε επί μακρό χρόνο μετά την απόφαση που τη διαπίστωσε αρχικά και εν όψει των εμπλεκόμενων δημοσίων και ιδιωτικών συμφερόντων, το Δικαστήριο κρίνει ότι επιβάλλεται η πληρωμή κατ' αποκοπήν ποσού 20 000 000 ευρώ.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: όλες

Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=el>

Μπορείτε, κατά κανόνα, να το συμβουλευθείτε από τις 12 το μεσημέρι, ώρα κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσίευσής της αποφάσεως.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna Angelidis

Τηλ.: (00352) 4303 2180 Fax: (00352) 4303 2500

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται στο EbS «Europe by Satellite», υπηρεσία παρεχόμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση Τύπου και Επικοινωνίας

L-2920 Λουξεμβούργο, Τηλ: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249

ή B-1049 Βρυξέλλες, Τηλ: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956